

Preek van 17 juni 2018 **Steven Barberien**

IK WEET NIET HOE

18 jaar geleden werd ik op deze dag, 17 juni, priester gewijd in de St.-Jan van Den Bosch... 24 jaar was ik, zo jong als mogelijk volgens het kerkelijk recht.

En met zeven andere wijdelingen waren we er na zes jaar studie aan toe eindelijk onze neus uit de boeken te halen en onze handen uit de mouwen te steken, om aan de slag te gaan in de parochies. Ik liep stage in Helmond en bleef in Helmond, maar werd wel pastor aan de andere kant van de stad. Ik heb er hard en veel moeten werken om een parochie die op sterven na dood was, nieuw leven in te blazen...

Door de jaren heen heb ik geleerd dat je als pastor veel moet doen en weinig verwachten. Zoals die boer waar Jezus het over heeft. Overdag zaaïen met gulle hand, 's nachts proberen te slapen en niet te veel te piekeren, en je weet niet hoe en of het zaad zal kiemen.

Benny Neyman, nu ook alweer tien jaar geleden gestorven, heeft er een heel liedje aan gewijd dat hij niet weet hoe. Ik kan hem helemaal volgen. Ik weet vaak ook helemaal niet hoe ik het moet aanpakken. Wat is de beste manier? Hoe kan onze parochie groeien of vrucht dragen? Hoe zorg ik ervoor dat ik nu een goed priester ben en het straks ook blijf? Ik weet niet hoe.

En dan lees ik samen met u dat 17de hoofdstuk uit Ezechiël, waar God zelf aan het woord is. En daar staat het antwoord: "Ik zal zelf een twijgje plukken en planten en het zal uitgroeien tot een prachtige boom!" Het hangt dus gelukkig niet allemaal van mij, van u of van ons af! Het hangt af van God. Het is niet de boer, de zaaier of pastor die groeien laat... Neen, het is God zelf die groeikracht en wasdom geeft.

Er is nu één gevaar voor ons bij deze gedachte... Dat wij ons niet langer de vraag stellen hoe wij iets kunnen doen voor of het beste kunnen werken op onze eigen plek in onze parochie. We mogen niet passief worden of lethargisch... God geeft inderdaad de groeikracht, maar wij kunnen wel meehelpen.

Zoals de zon licht geeft en dus groei aan planten, zo geeft God licht en groei aan onze ziel. Wij zijn echter degenen die God de kans moeten geven te stralen over ons leven en zijn. Wie zich in de schaduw zet van zonde, ongeloof of onverschilligheid en zich niet plaatst in de stralende liefde van God, zal stillekes wegwijnen in plaats van groeien.

Dus moeten we blijven bidden en samen vieren om de band met Hem levend te houden. En daarbij nooit vergeten dat Hij ons zelf heeft uitgekozen, zoals een stekje van de cederboom om te planten. Tevens dienen we te beseffen dat zo'n machtige ceder langer dan een mensenleven de tijd heeft gehad zo hoog en breed te groeien...

Als je een keertje zingen moet: "Ik weet niet hoe", besef dan: God weet wel hoe en Hij zal er wel zorg voor dragen... Amen.